

Nro. 6.

A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMEBÖL.

Indült Bétsből, Kedden Julius 19-dik napján,
1808-ik esztendőben.

B é c s .

Méltos. B. Bolcza Péter Cs. Kir. General Major Eő Nagyságát, a' Mária Therézia vitézi Rendjének egyik érdemes tagját, a' Fels. uralkodó Ház eránt mutatott buzgó hiveségére, és 40 esztendőkig való hasznos hadi szolgálatjára nézve minden törvényes maradékival együtt, minden Austriai örökös tartományaiban Grófi rangra emelni méltoztatott a' mi érdemeket betsülő, 's meg is jutalmaztatni kívánó Felséges Fejedelmünk.

Az Alsó Austriai Rendeknek Gyűlések van mára határoztatva, a' melyben a' Belső védelmező se-

F

regnek a' Rendeket illető intézetei felett tartatnak tanátskozások, a' mennyiben t. i. ezek is egy különös sereget formálnak.

M o r u s i K a t h i n k a Hertzezné, a' Moldovai volt Hospodar' felesége, Jassyból néhány nappal ennekelötte ide érkezett.

A' nagy hírü nevü Orvos Doktor Orosz Státustanátos F r a n k U r i s, Petersburgból ide érkezett, 's mondják, hogy itt is fog maradni nyugodalmas magánosságban.

O r o f z B i r o d a l o m.

P e t e r s b u r g Jun. 15-kén. Itt még takarodnak által Finnlandia felé a' fegyveres seregek. A' mult szombaton is néhány tsapatok mentek által.

Generális T u s c h k o w alatt némimémü kárt vallottak az Orosz seregek. Ezen Generálisunk a' vezérlése alatt lévő seregnél sokkal nagyobb erő által támadtatván-meg, még mingyár a' tsatázás' elején halálos sebet kapott, melly után a' miéink egy kévéssé vízfíza nyomattattak. Ezen történetek így jövének ki tegnap az Udvari Ujság mellett egy Tol-dalékban azon okokkal egyetemben, mellyek a' zere-
rentsétlenséget magyok után vonták: — “

„ Aprilis 15-kén, ugy mond, tudósítást vett a' mi 5-dik Ofztályunk' vezére Gen. Lieutenant Tusch-kow, midőn éppen az Oberstlieutenant Kulnew vezérlése alatt Sikojokinél álló felső vigyázó csoportjainknál lett volna, a' felől, hogy, a' Limangói vidéken tsatázás történt volna, melyben ugyan az ellenség vízfzaverettetett, hanem hogy az ő jobb szárnya felől a' Pawolai templomnál ugyan akkor egy más öfzfzetsapás kezdődött volna el. A' hírt egy

Kozák hozta vala Generálmajor Bulatowtól, a' ki Sawolaxnál állott vigyazaton. Ennek segedelmére azonnal elküldött Gen. Tuschkow egy lovas tsoportot: hanem valami egy óra mulva olyan hirrel érkezett onnét Kapitány Sofnia vizsza, hogy az ellenségnek száma mind nagyobb meg nagyobb kezdett volna lenni, melyre nézve a' miéink a' magok helyeiken meg nem maradhattak.

„Gen. Major Bulatow előtt két út vala nyilván, a' mellyeken magát Savolaxtól vizsza vonhatta volna: egygyik, hogy a' Sikojokinél álló Oberstlieutenant Kulnew seregéhez tsatolja magát; másik, hogy egész erejével Pihajoki felé hátráljon. Egygyiket sem használta. Egy Batalionunk menvén eleibe, ő ezt is magához tsatolta, 's a' maga tanányájára vitte.

„Most már környülállásosabb tudósításokat vévén Gen. Tuschkow, kitanúlta, hogy az ellenség Limangónál tsak tettetésből kezdette volt el az leső tsatát, 's úgy ütött azután Francilából, az egész Savolaxi tsoportal, a' melly mellé egy Napnyugoti Bothniai Regement is érkezett vala egy Stutzos tsoportal egyetemben, hirtelenséggel a' Gen. Major Bulatow ofztályára, a' melyben az által is igen nagyon segítettett, hogy ezen vidéknek lakosait külömbkülömb eszközök által a' maga részire hajtván, őket az Orofzok ellen fellázzaasztotta vala.

„Gen. Major Bulatow, rész fzerént az Orofzoknak vitézségére bizván magát, rész fzerént megvetéssel viseltetvén az ellenség eránt, minden szükség nélkül iparkodott a' maga tanyáját megtartani; 's ha szintén ő azt egy ideig, az ellenség' nagy ereje mellett megoltalmazta is: végezetre tsakugyan, minekutánna maga is két olyan terkes sebet kapott

volna, hogy érzékenységet elvesztve a' földre bukott, a' vezérlése alatt lévő sereg ezt látván, rendjét elvesztette, 's az ellenség' kemény rohanásának ellené nem állhatván, hátrálni kezdett, 's 4 ágyuit, mellyeket a' nagy hó miatt megfordítani nem lehetett, az ellenség' kezében hagyni kénytelenítettett. —

„Ezen tsatabéli vesztesünket 500 emberekre teszi General-Lieutenant Tuschkow.

„Ezen történet után a' Winagdi felé vívő téli út az ellenség előtt nyilván lévén, továbbá a' magatanyáját Pihajokinál Gen. Tuschkow sem tarthatta meg, mivelhogy különben az ellenség a' nevezett úton néki a' hátamegé kerülhetett volna.

„Ezt a' Savolaxnál történt szerentsétlenséget, az ezen Osztály vezérei' nagy bátorságoknak és előre való nem vigyázásoknak tulajdonítja a' Fő vezér Gróf Buxhövden; minthogy az ellenségnek, minek-előtte Franzila mellől Pawelához érkezhett, csaknem két napi utat kellett tenni, következésképpen tetyességgel el nem érhetett volna feltett tzieljét, ha szükséges vigyázók küldettettek volna széllyel, és a' Limangóbol Franzila felé menő útra egy híradó fegyveres csoport állittatott volna ki. Minden környül-állásoknak megfontolása után úgy találja Grof Buxhövden a' dolgot, hogy az 5-dik Osztálynak mozgásai nem elég sebességgel tétetődtek, hogy Gen. Lieutenant Tuschkow, Mártzius 3-kától fogva 8-káig, és így 5 napokig tartózkodott Copióban; ide járul, hogy a' Gen. Major Bulatow serege egész 25-dikig ezen városban tartózkodott, a' helyett, hogy a' hátráló ellenségnek utánna ment volna Uleaborg felé; 's hogy a' Gen. Tuschkow szélső vigyázó csoportjai nem olyan nagy számmal rendeltettek volt ki a' vég.

helyekre, mint azt a' Savolaxi ellenséges seregnek nagy ereje kívánta volna. —

„Ezen Ofztálynak és az ehez újjabban érkezett csoportoknak vezérléseket már most General-Lieutenant Rajevskyre bízta a' fő vezer Gróf Buxhövden, és hogy hathatósan folytatódjék a' hadi munka, maga is minden órán meg fog ezen széleken jelenni. — (Ezen tudósításokban megjegyzésre méltó, hogy elől Gen. Tuschkow felől mondatik, hogy halalos sebet kapott volna, 's azután ismét Gen. Major Bulatowról, hogy két sebet kapván, érzékenységét elvesztette 's a' földre esett volna, a' melyből a' következik, hogy vagy mind ketten sebet káptak, vagy a' levél elein is csak tévedésből tétetett Bulatow helyett Tuschkow).

Swéd ország.

A' Swédek és Oroszok között folyó háborus környülállások felől, vagy is inkább az ellenséges seregeknek egymás ellen való újjabb mozdúlásaikról ezeket olvassuk az Also Albis mellől Jul. 2-kán indúlt levelekben: — “

„A' Finnlandiában folyó történetekről igen ritkán vehetünk tudósításokat. Az itt következő környülállások még Április' elejére tartozók, a' midön még a' Swédek igen gyenge lábakon állottak azokon a' vidékeken. A' Swéd Fő vezer Gen. Klingspor maroknyi serege ekkor (t. i. Április' elején) a' Bangration és Tuschkow Ofztályaik által igen szorongattatván, és attól tartván, hogy talám egészen is körül vétettetik és elfogattatik, Capitulatioóra ajánlotta magát a' nevezett Swéd vezer, de olyan különös feltételek alatt, hogy az első tekin-

tetre láhatta akárki, hogy tsak időnyerés volt a' tzielja. Azt kívánta t. i. hogy a' Bothniai tengeren Swétziába szabadon által evezhessen, még pedig pedig úgy, hogy sem maga sem alatta lévő fegyveresei ne úgy tartassanak mint hadi foglyok; továbbá, hogy mind azok a' Swédek, a' kik a' hadakozásnak elkezdődésétől fogva az Oroszokhoz fogságra estek, adattassanak-ki. Ellenben ő is arra kötelezte magát költsönösen, hogy a' Swédek ezen hadakozás alatt semmi próbát nem fognak tenni Finnlandia ellen, ha az Orosz Birodalom megigéri, hogy ezen nagy tartománt a' hadakozást követni fogó békefészkő téskór Swéd országnak visszfa adja. —

„Az Orosz Fő vezér Buxhövden azonközben ezen projektomokat visszfa vetvén, Generális Klingspor magát a' seregivel, szünetlen folyó verekedés között, a' Pihajocki jobb partokig visszfa vont, a' hol tábot szállított. Vélle szembe a' tulsó parton Orosz Generális Tuschkow szállott-meg a' vezérlése alatt lévő Osztállyal. A' Bangration vezérlése alatt tartozott seregek ellenben mind visszfa tértek Finnlandiának Déli részeire, és a' Bothniai tenger' partjaira szállottak-meg Wasától fogva Abóig. Ezen utolsó város t. i. Abo, és Tavesthues között táborozott a' sereg déreka az alatt, míg Gen. Kamensky Sweaborg várát és Finnlandiának egyéb kikötőhelyeit elfoglalta. Végezetre mind ezek után ismét öfzszegyülekeztek a' Déli Finnlandiai vidékekről a' külömbkülömb Orosz csoportok, 's az alatt Generális Barklai-de-Tolly is megérkezett hozzájuk a' maga Osztalyával. — (Ha mind ezeknek a' tudósításoknak elejeken lévő napszámokat megtekintjük, láthatjuk, hogy a' feljebb elő fordúlt Udvari tudósítás, melly

a' Pétersburgi Ujságban kijött, olyan történeteket foglal magában, a' mellyek ujjabbak, és azóta történtek, mi óta az Orosz seregek azokat a' mozgásokat tették, mellyek ezen Alsó Albisi tudósításban elő fordulnak).

Valami uj hírek, a' mellyek Koppenhagából terjedtek széllyel, ezeket az ismét öfzfegyűlekezett Orosz seregeket, már által szállították a' Bothniai tengeren Finnlandiából a' Swéd partokra, Stockholmhoz képepest jobb és bal felől: hanem, ha megtették ezen próbájokat az Oroszok, nem soká bizonyosabb tudósítást fogunk venni felölle. Addig is méltó leszen megjegyezni ezen kiszállás felől, hogy ez nem kevés nehézségekkel van öfzfye köttetve, azért, hogy egy hajós öfztályotskája is van még a' Swédeknek ezen tengeröbölben, nevezetesen pedig azért, hogy az Uplandiai partok a' leg jobb Swéd seregekkel vannak megrakva. Ugy lehet tehát itélni, hogy, ha tsakugyan megtalálna ez a' még igen bizonytalan hír valóságosúlni, a' Südermanlandi part-ra kellett kiszállani az Orosz seregnek, a' hova ugyanők 36 ezer emberrel az 1719-dik esztendőben Jul. 18-kán is külömbkülömb helyyeken kiszállottak volt, hanem elérkezvén a' Swédek, Augustus' 19-kén visszafza vonni kéntelenítettett onnan magát az Orosz armádia.

A' mi a' Swéd országnak a' másik oldala felől való véfzedelmeket illeti, ezek még mind tsak kéfzületek, és inkább a' Dániai birtokoknak a' Swédek és Anglusok ellen való védelmeztetések tárgyazzák inkább, mint sem megtámadólag valamelly próbát tehetnének. Frantzia katonák még nem mentek által Seelandiába. A' Spanyolok között tsak az As.

turiai Regiment és a' Guadalaxarai Regimentnek egy Batalionnya szállottak-ki még eddig oda, és mind egygyütt 5 ezerre teszik az ő számokat, ha mind kifzálhatnak. A' Vezérjek, mint mondják, Fririon nevű Frantzia Generális leszen, a' ki már Koppenhágába néhány Spanyol tisztekkel egygyütt megérkezett. —

A' Norvégiából Koppenhágába érkezett levelek a' Jun. 1-ső napjáig történt dolgokról emlékeznek; ezen napig semmi nevezetes történet nem esett ezen vidékeken, és még eddig a' Swédek sohol bé nem nyomultak volt Norwegiába.

Sweaborg várának az Oroszok kezére való jutása után ilyen Proklamatiót botsátott a' Swéd Király a' maga alattvalóihoz: — “

„A' Stockhomhi Királyi Udvarból Május 6-kán. Mi könnyen által látjuk azt, hogy a' Sweaborgi erősségnek ilyen véletlenül történt általadattatása, a' mi jó indulatú népeinknek búbanatot és boszszankodást okoz: hanem hozzátok, hűséges alattvalóim, derék Swédek! az illik, hogy a' szerentsétlenségek miatt bátorságotokat el ne veszessétek. Sőt ez a' szerentsétlen történet is öregbittse bizodalmatokat, és kettőztesse a' haza' védelmezésére tzelező iparkadásaitokat. Ily nagy és fontos kötelefségnek telyesítése mellett, folyamodjatok reménséggel és bizodalommal az örökkévaló, igaz, és mindenható Istenhez a' ki ugyan a' maga böltséfsége szerént az egyenefséget és benne helyheztetett bizodalmat, olykórolykór ki fzokta tenni a' probára: hanem annak megjutalmaztatása felől soha el nem fzokott felejtkezni. Legyetek bizonyosok a' felől, hogy a' kik a' magok szent kötelefségeiket, mellyekkel tar-

toznak, és a' mellyekért valaha a' Mindenható által számadásra vonattatni fognak, véghez viszik: önnön kebeleikben már most is oly megelégedést és jutalmat találnak, a' melytől őket a' legízerentsétlenebb történet meg nem foszthatja. A' Mindenhatónak kegyelme legyen minnyájatokkal! “

Hollandia.

Amsterdam Jul. 5-kén. Lajos Király most Geldriának megjárásában foglalatoskodik. Az Elöljárók és Keresztyén Papiszemélyek minden helységekben eleibe botsáttattak eö Felségének, a' kik között az elsőbbségkülömbb beszédeket intézven ö Felségéhez, 's az egygyik az eö Felsége személyének láthatásán való örömknek jelentése mellett azon félelmeket is el nem halgatván, hogy talám nem sokára ismét megfosztathatnak eö Felségétől, így felelt nékik: — „Az én két versbéli utózasaim ugy megfzaporították a' Státust illető foglalatofságokat, hogy én feltettem magamban, hogy többször el ne távozzak országomból. Én nem Hollandiában születtem: de itt kell végezni életemet. Látjátok tehát, hogy engem' az én első kötelességemtől semmi fel nem oldozhat, etc.“ — Ezen beszéd arra mutat, hogy Portugallus Királya nem a' Hollandiai Király fogna tétettetni.

Frantzia Birodalom.

Paris, Jul. 3-kán. Ide minden órán várják viszsa Napoleon Császárt, olyan gondolattal lévén mindazonáltal itt való maradása felől, hogy az csak kevés ideig fogna tartani, minthogy, mint hiteles kítfök után erőssítik, Julius' 15-kére Strafsburg-

ban szándékozott lenni, a' hol, mint hallatik, már tették a' készületeket a' Császári kastélyban, a' hova bészállani szándékozott. —

Bonaparte Lucian felől, a' ki még mind tsak Frantzia Szenátor nevezet alatt kíván élni, azt olvastuk vala egy pár napok előtt a' közönséges levelekben, hogy Frantzia országba vette volna útját; hogy Frantzia Császári Princzé, 's azután Portugallus Királya tétettetni fogna. Ma ellenben azt olvassuk, hogy tovább is, mint magános ember úgy élni, és Florentziában lakni szándékozik. Ugyan ezen alkalmatossággal erősítik a' közönséges levelek, hogy Elisa, a' Napoléon nagyobbik leánytestvére, a' férjével a' Luceai és Piombinói Hertzeggel egyetemben fognák ezen Koronát elnyerni. Ezek a' levelek erősítik, hogy ez a' Császári Hertzegafszony, Elisa, igen megnyerte a' Luccai lakosoknak szíveket, azon kevés idő alatt, hogy Fejedelmefszonyokká tétetett.

Á n g l i a.

London, Jun. 18-kán. Az Ánglus Ország-lószék, akár melly gyümöltstelen kimentele lett is az ő Kadix ellen való próbatételeinek: tsakugyan még sem egészfzen hagyott-fel azon reménségen, hogy még tsakugyan fzerentsés kimenetelét láthatja iparkodásainak. A' nélkül hogy tudhatná, hogy Spanyol országnak melyik fzegelete ellen fordittsa hadi erejét, 30,000 puskát, 600 hordó munitziót, 4 millió kész töltést, és sok minden féle egyéb ágyúzó készületeket küldöz oda előre valóképpen. Ezek mind a' Wolwiki kikötőhelyben rakattatnak hajókra: hanem azt, hogy Spanyol országba hova

fognak kitétettetni, telyességgel senki nem tudja. Ezen kézületeket illetó követtséggel Oberster Dyer küldetett-el előre.

(Ezeket a' Párisi Ujságok adták-ki.)

Spanyol Ország.

A' Spanyol országi leg újabb levelek|szerént Valadolidban és Saragossában ment leg irtóztatóbb példaadással véghez a' felzendült lakosoknak letsendesítettések. Reguláris Spanyol Regementek is táltattak közöttök, és kivált ezekhez viseltettek igen irgalmatlanúl a' felmérgesült Frantzia seregek. Saragossára, hogy a' dolognak annál hathatósabban végetvethessenek, egygyezés szerént két Frantzia Oíztályok rohantak egyfzersmind két felől reá, 's véget is vétettek néki elég hathatósan.

Marschal Massenát Madridba várták, olyan hír lévén felölle, hogy a' Bergi Nagy Hertzeg' helyett ő fogja a' Spanyol országban lévő Frantzia seregeknek vezérléseket által venni.

Magyar Ország.

Tengőd, Jun. 29-kén. Ujsággal ollyannal szolgálhatok, a' mely a' mi tadjékunkra nézve valóba szomorúság. Mert a' nagy szárazság; hózfzas essőzésre válván, a' rettentő felhőszakadások lapréteinket átaljában hafzonvehetetlenekké tették, kápóftás kerteinket, kender földjeinket nagy részént iszappal eltöltötték, számos díznokat, baromfiakat sőt vagy három gyermeketis örökre elvittek, hidjainkat elhordták, malmainkat felettébb megkárosították, pintzéinket vízzel teletöltötték, sőt némelyeket leisdöntöttek. Egy szová! ezen a' földön,

a' hol az Árviz tsak hirében esméretes, most ki-
mondhatatlan károkat tett.

P e s t r ő l S z. I v á n H a v á n a k 30. n a p j a n.
Eö Excellentiája, a' Magy. Országí Tenger Partok-
nak Fő Kórmányozója Klobusitzky Jósef Ur
méltóztatott a' Magyar Muzeumot egy különössen
ki válogatott arany és ezüst Erdély Országí ásmá-
nyos gyűjteménnyel, nem különben más értzekkel
és kövekkel meg gazdagítani. A' Sz. Kir. Város
Késmárk pedig 1000 rh. forintokat valósággal által
adott, hogy annak 6. per Centumi interesse a' Magy.
Könyvtárnál lévő tífzteknek fizetésekül rendeltessék.

I t t r e b e i K i s A n t a l U r i s, T e k i n t. T o r o n -
tál Vármegyének Tábla Birája különös Magyar fzi-
vüségét egy amanuensis ki állítására való fundatió-
val jelentette ki, kinek ki nevezése ő Cs. Kir. Fő
Herczégsege Magyar Ország Nádor Ispánnyanak ha-
talmában vagyon. A' midőn t. i. 6680 forintokból
álló töke pénzt erre rendelt, mellynek 6 per Cen-
tum interesse 400 forint, a' fellyebb nevezett amanu-
ensisnek fizetésül szolgáljon.

Eö Cs. Kir. Fő Herczégsege Magyar Ország
Nádor Ispánnya kegyesen meg parantsolni méltózta-
tott, hogy ezen két fundatióknak bizonyító leve-
leik az Ország leveles tárjában tartattassanak.

Ezeken kívül Cs. Kir. Kamarás Kraszna Horkai
Gr. A n d r á f s y J ó s e f U r ő N a g y s á g a egy gránit kö-
ből ki faragott Isis bálványt bé mettzett hyerogli-
phicus irással, az után egy kis négy szegű Elefánt
tsont táblát, mellyen az Ur vacsorája nagy mester-
séggel ki faragva láttzatik, és egy darab, látásra mél-
tó 's ritka nagyságú termés ezüstöt, 's e' mellett
egy elegendő nagyságú folyó gyantát ajándékozott.

— A' Királyi Helytartó Magyar Tanácsnak Tanácsosa Titt. Borsodi és Kattymári Latinvics Ur pedig két kis Romai régiségeket bronzból, úgy mint egy balestariust, és egy Geniust adott, a' mellyeken igen szépen vagynak az inazások formáltatva.

Nem külömben Felső Kubinyi és Deményfalvi Kubinyi Péter Tábla Biró Ur is, a' ki már több ritka munkákat a' XVI-ik és XVII-ik Századokban élt Magyaroktól a' külföldön ki adattatott könyveket a' nemzeti Könyvtárnak ajándékozott, most ujra az Országgyűjteményes házat egy Kis-Honti vidéken termett számos darabokból álló szép nagyságú vas ásványos gyűjtéménnyel meg gazdagította.

Végtere ama ritka tetteiről nevezetes nagy hazafiú, és a' Magyar Litteratúra nagy előmozdítója Cs. Kir. Kamarás, Aranysarkantyús, nem külömben az Austriai Császári Leopold rendjének vitéze, Tekint. Bihar Vármegyének Fő Ispányi személyét viselő helytartója, Méltós. Kis-Rhédei Rhédey Lajos Ur ő Nagysága, ujjonnan 42 kabinetomi darabokból álló Felső Bányai és Kapnyiki Bányákban termett szép ásványos Gyűjtéménnyel szaporította meg a' Magyar Museumot.

Ritkaságok.

Megjegyzés. A' közelébb költ M. Kurir 76-dik számú levéloldala végén ezen szók után: Méltóképpen a' ritkaságok közzé számlalhatjuk, etc — az itt következő egész tikkelyt kifelejtette a' betűszedőnk: — “

„Francóni nevű ember egy ujj módi kotsival érkezett-meg ide, mellyet pénzért mutat. A'

kasa ezen kotsinak 15 nyom hofzfúságú, $6\frac{1}{2}$ nyom szélességű, 6 nyom magosságú; feneke 3 nyomnyi magasságra van a földtől. A két oldala felől 6 fogú grádits találtatik a könnyebb való behágás kedviért. A belső része egy előszobára és belső szobára van felosztva; abban főzhetnek is, ebben pedig egy ágy találtatik, és egy asztalmellett jó móddal ehetik 12 ember. Az eleség, ruha, 's egyéb házi portékáknak tartásokra az ülöhelyek alatt vannak a magazinumok. Négy ló ügetve vonhatja ezt a kotsit vagy inkább útaxó házat, etc. Ezen találmányra nézve azonközben leg nagyobb ritkaság az, hogy ennek feltalálója, vak.

Egy ritka perlekedés. — Párisban egy kereskedőnek a fia és egy kereskedőnek a leánya egymást szeretvén, már nem soká házassági életre kellett volna lépniük, midőn azonközben a leányzót egy gazdag finantzarendáns megkérte, a szülei ennek adják, ki nem soká az özfzekerelés után szomorúságában megbetegszik, és érzékenységétől annyira megfosztatik, hogy megholtnak lenni gondolatván eltemettetik. Az ő első szeretőjének azonban eszibe jut, hogy a leánynak még egyszer lett volna olyan betegsége, a melly álmokorságnak neveztetetik, melyből idővartatva felelzmélkedett. Tehát reá veszi ajándék által a sirásót, hogy a halottat azon éjjel kiássák, kit ő magához vívén, még azon éjjel felelevenített, a melly után arra határozták a szerelmesek magokat, hogy Párist elhagyván Angliába mennyenek lakni, a hol 10 esztendeig élvén boldogúl, ekkor mind ketten visszfa kívánczotak 's visszfa is tértek hazájokba, de szerentsétlen-

segekre, minthogy az arendáns egy setáló helyen nem soká előltalálván, fzemügyre veszi, alkalmatos-
ságot keres a' véle való befzédre, és valósággal reá
ismér volt feleségire, 's melly tsudállatosság! azt
a' kivel életiben lágymelegséggel bánt, a' halottak
közzül való felkelése 's tíz esztendeig való nem lá-
tása után, törvényesen vizsiza kívánta valóságos fze-
retőjétől, a' ki azonközben előre vigyázó lévén,
midön látta volna, hogy a' pernek kimenetele vége-
zetre is csak a' gazdag arendánsnak fog kedvezni, és
ő a' maga kedvessit ismét elvesztheti, ujjonan ide-
gen országra ment azzal egygyütt lakni, a' hol azt
senki el nem veszi tőlle.

Hir-adás.

Méltóságos Tolnai Festetits Antal Cs. Ki-
rályi Kamarás Urnak, T. Veszprém Vármegyében
helyheztetett Dégi Majorjában, Székes Fehér Váron
alól négy orányira fognak ezen Esztendőben is szá-
mos selymes szőrü Spanyol fajzatú egyfzeri nyirésü
Juhok az alól irt Julius holnap 1-ső napjától kezdve,
September 8-dik napjáig árultatni, és el adatni,
ugymint.

Egy, két, 's három esztendős Kosok, da- rabja 36 frjával No.	30
Egy, két, és három esztendős anyák, da- rabja 16 frjával No.	1100
Idei Kos Bárányok darabja 16 ftjával No.	14
Idei Nyöstény Bárányok darabja 10 ftjá- val No.	245
A' kiknek tehát Gazdasagjoknak ezen ágát ja-	

vitani, és nemesíteni kedvek tartaná, méltóztassanak a' fent irt idő alatt vagy személynesen a' megnevezett helyen meg jelenni, vagy vevő szándékjokról, Fehérváron Lepsényen által Dégreutasítandó Leveleik által az helyben lakó Kováts Ferentz Inspectorot meg keresni, a' ki is feleletje által, mi féle? és mennyi? légyen még a' fent ki tett számból el nem adott, fogja azonnal a' tisztelt vevőket tudósítani. Dégen, 1. Jul. 1808.

Dégi Tifztség.

J e l e n t é s.

Tifzteletes és érdemes Sopronyi Prédikátor, Gottlieb Gamauf Ur, ki az üres óráiban a' szép tudományokban tölti kedvét, most a' híres Lichtenbergnek Fizikáját sok meg bővítésekkel, hozzáadásokkal és réztáblákkal megvilágosítva adgya ki, ennek az első kötettye már a' következő cím alatt ki is nyomtattatott: Lichtenberg über Naturlehre, Statik, Mechanik, Hydrostatik, und die neue Chemie nach seinen Vorlesungen herausgegeben von Gottlieb Gamauf etc. Wien, bey Geistinger 1808. A' nyomtatása szép és Gróf Széchényi Ferentz ő Excellenciájának, Arany Gyapjas Vitéznek, és Magyar Ország Fő Kamarássának vagyon dedikálva. A' Szerző egy szép Exemplárt a' Magyar Nemzeti Könyves-Ház számára is által adott az említett Gróf Úrnak, ki is azt a' fent nevezett Bibliotéka Katalógussának harmadik Supplementumjába befogja iktattatni.